

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 113

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

49e jaargang

27 april 2006

Inhoud	I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
		Verordening (EG) nr. 637/2006 van de Commissie van 26 april 2006 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
		Verordening (EG) nr. 638/2006 van de Commissie van 26 april 2006 tot bepaling van de mate waarin de in april 2006 ingediende aanvragen voor invoercertificaten voor jonge mannelijke mestrunderen ingewilligd kunnen worden op grond van een bij Verordening (EG) nr. 992/2005 vastgesteld tariefcontingent	3
		Verordening (EG) nr. 639/2006 van de Commissie van 26 april 2006 tot wijziging van de bij Verordening (EG) nr. 1011/2005 voor het verkoopseizoen 2005/2006 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten van de sector suiker	4
	II	<i>Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing</i>	
		Commissie	
		2006/306/EG:	
		★ Beschikking van de Commissie van 26 april 2006 tot wijziging van Beschikking 2006/274/EG tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Duitsland (<i>Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 1716</i>) ⁽¹⁾	6
		EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE	
		Toezichthoudende Autoriteit van de EVA	
		★ Aanbeveling van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA nr. 193/04/COL van 14 juli 2004 betreffende kennisgevingen, termijnen en raadplegingen als bedoeld in artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten	10

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

- ★ **Aanbeveling van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA nr. 194/04/COL van 14 juli 2004 betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische-communicatiesector die overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen** 18
- ★ **Besluit van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA nr. 319/04/COL van 14 december 2005 betreffende de wijzigingen in Besluit nr. 195/04/COL van het College betreffende de uitvoeringsbepalingen als bedoeld in artikel 27 van deel II van Protocol 3 bij de overeenkomst tussen de EVA-Statens betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie** 24

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 637/2006 VAN DE COMMISSIE**van 26 april 2006****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2006.

Voor de Commissie

J. L. DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 386/2005 (PB L 62 van 9.3.2005, blz. 3).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 april 2006 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	130,1
	204	75,3
	212	139,0
	999	114,8
0707 00 05	052	109,9
	628	147,3
	999	128,6
0709 90 70	052	97,7
	204	46,1
	999	71,9
0805 10 20	052	37,7
	204	38,0
	212	45,4
	220	44,5
	624	65,3
	999	46,2
0805 50 10	052	43,0
	508	30,4
	624	59,0
	999	44,1
0808 10 80	388	83,2
	400	119,3
	404	94,7
	508	83,2
	512	85,8
	524	68,2
	528	93,4
	720	98,8
	804	104,8
	999	92,4
0808 20 50	388	92,5
	512	82,4
	524	29,4
	528	77,1
	720	51,8
	999	66,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 750/2005 van de Commissie (PB L 126 van 19.5.2005, blz. 12). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 638/2006 VAN DE COMMISSIE

van 26 april 2006

tot bepaling van de mate waarin de in april 2006 ingediende aanvragen voor invoercertificaten voor jonge mannelijke mestrunderen ingewilligd kunnen worden op grond van een bij Verordening (EG) nr. 992/2005 vastgesteld tariefcontingent

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 992/2005 van de Commissie van 29 juni 2005 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor de invoer van jonge mannelijke mestrunderen (1 juli 2005 tot en met 30 juni 2006) ⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 4, en artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

In artikel 1, lid 3, onder d), van Verordening (EG) nr. 992/2005 is vastgesteld hoeveel jonge mannelijke runderen

in de periode van 1 april tot en met 30 juni 2006 onder bijzondere voorwaarden mogen worden ingevoerd. Invoercertificaten zijn aangevraagd voor een zodanige hoeveelheid dat de aanvragen volledig kunnen worden ingewilligd.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan elke aanvraag voor invoercertificaten die is ingediend in april 2006 krachtens artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 992/2005 wordt volledig voldaan.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2006.

Voor de Commissie

J. L. DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1913/2005 (PB L 307 van 25.11.2005, blz. 2).

⁽²⁾ PB L 168 van 30.6.2005, blz. 16.

VERORDENING (EG) Nr. 639/2006 VAN DE COMMISSIE**van 26 april 2006****tot wijziging van de bij Verordening (EG) nr. 1011/2005 voor het verkoopseizoen 2005/2006 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten van de sector suiker**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1423/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit de sector suiker, andere dan melasse ⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 2, tweede alinea, tweede zin, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en bepaalde stropen voor het verkoopseizoen 2005/2006 zijn vastgesteld bij

Verordening (EG) nr. 1011/2005 van de Commissie ⁽³⁾. Deze prijzen en invoerrechten zijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 628/2006 van de Commissie ⁽⁴⁾.

- (2) De bovenbedoelde prijzen en invoerrechten moeten op grond van de gegevens waarover de Commissie nu beschikt, overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1423/95 worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij Verordening (EG) nr. 1011/2005 voor het verkoopseizoen 2005/2006 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1423/95 bedoelde producten worden gewijzigd zoals aangegeven in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2006.

Voor de Commissie

J. L. DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 39/2004 van de Commissie (PB L 6 van 10.1.2004, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 16. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 624/98 (PB L 85 van 20.3.1998, blz. 5).

⁽³⁾ PB L 170 van 1.7.2005, blz. 35.

⁽⁴⁾ PB L 109 van 22.4.2006, blz. 7.

BIJLAGE

Met ingang van 27 april 2006 geldende gewijzigde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en de producten van GN-code 1702 90 99

(EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg nettogewicht van het betrokken product	Aanvullend invoerrecht per 100 kg nettogewicht van het betrokken product
1701 11 10 ⁽¹⁾	33,94	1,10
1701 11 90 ⁽¹⁾	33,94	4,72
1701 12 10 ⁽¹⁾	33,94	0,97
1701 12 90 ⁽¹⁾	33,94	4,43
1701 91 00 ⁽²⁾	38,15	6,16
1701 99 10 ⁽²⁾	38,15	2,89
1701 99 90 ⁽²⁾	38,15	2,89
1702 90 99 ⁽³⁾	0,38	0,29

⁽¹⁾ Vastgesteld voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in bijlage I, punt II, bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad (PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1).

⁽²⁾ Vastgesteld voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in bijlage I, punt I, bij Verordening (EG) nr. 1260/2001.

⁽³⁾ Vastgesteld per procentpunt sacharosegehalte.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 april 2006

tot wijziging van Beschikking 2006/274/EG tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Duitsland

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 1716)

(Voor de EER relevante tekst)

(2006/306/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, en met name op artikel 10, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Duitsland hebben zich uitbraken van klassieke varkenspest voorgedaan.
- (2) Beschikking 2006/274/EG van de Commissie van 6 april 2006 tot vaststelling van tijdelijke beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Duitsland en tot intrekking van Beschikking 2006/254/EG ⁽²⁾ is vastgesteld om de door Duitsland genomen maatregelen krachtens Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽³⁾ te continueren en uit te breiden.

- (3) Naar aanleiding van de door Duitsland verstrekte epidemiologische informatie moeten bepaalde voorschriften voor het vervoer van varkens uit en binnen de verschillende gebieden van Duitsland worden gewijzigd.
- (4) Beschikking 2006/274/EG moet dus dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2006/274/EG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 1, lid 2, komt als volgt te luiden:

„2. In afwijking van lid 1 mag Duitsland het volgende toestaan:

- a) het rechtstreekse vervoer van slachtvarkens naar een buiten Duitsland gelegen slachthuis waar zij onmiddellijk worden geslacht, mits de voor het vervoer van de varkens gebruikte voertuigen voldoen aan de voorschriften van artikel 6, lid 2, onder a), en de varkens afkomstig zijn van een en hetzelfde bedrijf dat buiten de in bijlage I genoemde gebieden gelegen is;

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14).

⁽²⁾ PB L 99 van 7.4.2006, blz. 36. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 2006/297/EG (PB L 108 van 21.4.2006, blz. 31).

⁽³⁾ PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5. Richtlijn gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

- b) het vervoer van fok- en gebruiksvarkens naar een buiten Duitsland gelegen bedrijf, mits de voor het vervoer van de varkens gebruikte voertuigen voldoen aan de voorschriften van artikel 6, lid 2, onder a), en de varkens minimaal 45 dagen, of sinds hun geboorte wanneer zij jonger zijn dan 45 dagen, hebben verbleven op een en hetzelfde bedrijf, dat:
- i) buiten de in bijlage I genoemde gebieden gelegen is;
 - ii) in de laatste 45 dagen vóór de verzending van de varkens geen levende varkens heeft ontvangen, en
 - iii) waar de klinische onderzoeken overeenkomstig hoofdstuk IV, onder D, punt 2, van de bijlage bij Beschikking 2002/106/EG zijn uitgevoerd en negatieve resultaten hebben opgeleverd.”.

2) Artikel 2 komt als volgt te luiden:

„1. Duitsland zorgt ervoor dat:

a) onverminderd de maatregelen van Richtlijn 2001/89/EG, en met name de artikelen 9, 10 en 11:

- i) geen varkens worden vervoerd van en naar bedrijven die in de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden gelegen zijn;
- ii) het vervoer van slachtvarkens van bedrijven buiten de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden naar slachthuizen in die gebieden alsmede de doorvoer van varkens door die gebieden alleen toegestaan zijn:

— via hoofdwegen of spoorlijnen, en

— overeenkomstig de door de bevoegde autoriteit verstrekte gedetailleerde instructies om te voorkomen dat de varkens in kwestie tijdens het vervoer direct of indirect in contact komen met andere varkens;

b) geen varkens worden vervoerd uit de in bijlage I, onder B, genoemde gebieden naar andere gebieden in Duitsland, met uitzondering van het rechtstreekse vervoer van:

i) slachtvarkens naar een slachthuis waar zij onmiddellijk worden geslacht, mits de varkens van een en hetzelfde bedrijf afkomstig zijn;

ii) fok- en gebruiksvarkens naar een bedrijf, mits de varkens minimaal 45 dagen, of sinds hun geboorte wanneer zij jonger zijn dan 45 dagen, hebben verbleven op een en hetzelfde bedrijf, dat:

— in de laatste 45 dagen vóór de verzending van de varkens geen levende varkens heeft ontvangen, en

— waar de klinische onderzoeken overeenkomstig hoofdstuk IV, onder D, punt 2, van de bijlage bij Beschikking 2002/106/EG zijn uitgevoerd en negatieve resultaten hebben opgeleverd.

2. In afwijking van lid 1, onder a), mag de bevoegde autoriteit het vervoer toestaan van varkens afkomstig van een bedrijf dat in de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden maar buiten een beschermings- of toezichtsgebied is gelegen:

a) rechtstreeks naar een slachthuis in die gebieden, of in uitzonderingsgevallen naar aangewezen slachthuizen in Duitsland buiten die gebieden, waar zij onmiddellijk worden geslacht, mits de varkens worden verzonden van een bedrijf waar de klinische onderzoeken overeenkomstig hoofdstuk IV, onder D, punt 3, van de bijlage bij Beschikking 2002/106/EG zijn uitgevoerd en negatieve resultaten hebben opgeleverd;

b) naar een bedrijf in die gebieden, mits de varkens minimaal 45 dagen, of sinds hun geboorte wanneer zij jonger zijn dan 45 dagen, hebben verbleven op een en hetzelfde bedrijf, dat:

i) in de laatste 45 dagen vóór de verzending van de varkens geen levende varkens heeft ontvangen;

ii) waar de klinische onderzoeken overeenkomstig hoofdstuk IV, onder D, punt 2, van de bijlage bij Beschikking 2002/106/EG zijn uitgevoerd en negatieve resultaten hebben opgeleverd.

3. In afwijking van lid 1, onder a), mag de bevoegde autoriteit toestaan dat varkens rechtstreeks worden vervoerd van een in een toezichtsgebied gelegen bedrijf naar een aangewezen bedrijf waar geen varkens zijn en dat in hetzelfde toezichtsgebied of het daarbinnen liggende beschermingsgebied gelegen is, mits:

— dit vervoer plaatsvindt overeenkomstig de voorwaarden van artikel 11, lid 1, onder f), en lid 2, van Richtlijn 2001/89/EG;

— op het bedrijf waarvandaan de varkens worden verzonden, de onderzoeken overeenkomstig hoofdstuk IV, onder D, punt 2, van de bijlage bij Beschikking 2002/106/EG zijn uitgevoerd en negatieve resultaten hebben opgeleverd.

De Duitse autoriteiten registreren bovengenoemde verplaatsingen en stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis in het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.”

3) Artikel 3 komt als volgt te luiden:

„Artikel 3

Duitsland zorgt ervoor dat geen zendingen van de volgende producten naar andere lidstaten en naar derde landen worden verzonden:

- a) varkenssperma, tenzij het afkomstig is van beren die worden gehouden in een spermacentrum als bedoeld in artikel 3, onder a), van Richtlijn 90/429/EEG dat gelegen is buiten de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden;
- b) eicellen en embryo's van zeugen, tenzij die eicellen en embryo's afkomstig zijn van zeugen die worden gehouden op een bedrijf dat gelegen is buiten de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden.”

4) Artikel 5, punten 1 en 2, komen als volgt te luiden:

„1. de bevoegde autoriteiten in de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden ten minste één op het risico gebaseerde zone afbakenen en dat op zijn minst de diensten die worden verleend door personen die in direct contact met de varkens komen of de varkenshokken moeten binnengaan en het gebruik van voertuigen voor het vervoer van voeder, mest of dode dieren van en naar var-

kensbedrijven in de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden tot die afgebakende zone(s) beperkt blijven en zich niet tot andere delen van de Gemeenschap uitstrekken, tenzij de voertuigen, het materieel en eventuele andere smetstofdragers grondig gereinigd en ontsmet zijn en ten minste drie dagen lang niet in contact gekomen zijn met varkens of varkensbedrijven; contacten in verband met vervoer overeenkomstig artikel 2, lid 2, onder a), worden geacht te hebben plaatsgevonden in dat afgebakende gebied of die afgebakende gebieden;

2) in de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden bewakingsmaatregelen worden genomen overeenkomstig de in bijlage II genoemde beginselen;”

5) Artikel 6, lid 1 en lid 2, onder a), komen als volgt te luiden:

„1. De lidstaten verzenden geen varkens naar slachthuizen in de in bijlage I, onder A, genoemde gebieden.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat:

a) voertuigen die voor het vervoer van varkens in Duitsland gebruikt zijn of op een bedrijf in Duitsland geweest zijn waar varkens worden gehouden, na het laatste vervoer twee maal worden gereinigd en ontsmet voordat die voertuigen gebruikt mogen worden voor het vervoer van varkens buiten Duitsland;”

6) Bijlage I wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze beschikking.

Artikel 2

De lidstaten brengen de maatregelen die zij ten aanzien van het handelsverkeer toepassen, in overeenstemming met deze beschikking en zij maken de getroffen maatregelen onmiddellijk bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 26 april 2006.

Voor de Commissie
Markos KYPRIANOU
Lid van de Commissie

*BIJLAGE**„BIJLAGE I*

In de artikelen 1, 2, 3, 5 en 6 bedoelde gebieden van Duitsland:

- A. In Nordrhein-Westfalen: het grondgebied van de „Regierungsbezirke” Arnsberg, Düsseldorf en Münster.
 - B. In Nordrhein-Westfalen: het grondgebied van de „Regierungsbezirke” Detmold en Köln.”.
-

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

AANBEVELING VAN DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

Nr. 193/04/COL

van 14 juli 2004

betreffende kennisgevingen, termijnen en raadplegingen als bedoeld in artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten

DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽¹⁾,

Gelet op de Overeenkomst tussen de EVA-Statens inzake de invoering van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie, en met name op artikel 5, lid 2, onder b),

Gelet op het besluit zoals bedoeld in punt 5cl van Bijlage XI bij de EER-Overeenkomst, zoals aangepast aan de EER-Overeenkomst bij Protocol 1 hiervan en bij de sectoriële aanpassingen in bijlage XI van deze Overeenkomst (*Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten*), en met name op artikel 19, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens het nieuwe regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten dienen nationale regelgevingsinstanties bij te dragen tot de ontwikkeling van de interne markt door onder meer op transparante wijze met elkaar en met de Autoriteit samen te werken om te zorgen voor de ontwikkeling van een consistente regelingspraktijk en de consistente toepassing van de richtlijnen die het nieuwe regelgevingskader vormen.
- (2) Om te verzekeren dat besluiten op nationaal niveau niet ongunstig uitwerken op de werking van de EER-Overeenkomst of op de met het nieuwe regelgevingskader nagestreefde doelstellingen, dienen de nationale regelgevingsinstanties de in artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) bedoelde ontwerp-besluiten ter kennis te brengen van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA

(hierna „de Autoriteit” te noemen) en van andere nationale regelgevingsinstanties binnen de Europese Economische Ruimte (EER).

- (3) Als aanvullende vereiste geldt dat nationale regelgevingsautoriteiten de Autoriteit om toestemming moeten vragen voor de verplichtingen als bedoeld in artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad (Toegangsrichtlijn), zoals bedoeld in punt 5cj van bijlage XI bij de EER-Overeenkomst, zoals aangepast aan de EER-Overeenkomst bij Protocol 1 hiervan en bij de sectoriële aanpassingen in bijlage XI van deze overeenkomst, hetgeen een afzonderlijke procedure is.
- (4) De Autoriteit zal nationale regelgevingsinstanties, indien zij zulks verzoeken, de gelegenheid bieden elke ontwerp-maatregel te bespreken vóór de formele kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) en artikel 8, lid 3, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn). Wanneer overeenkomstig artikel 7, lid 4, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) de Autoriteit de nationale regelgevingsinstantie heeft meegedeeld dat zij van oordeel is dat de ontwerp-maatregel een belemmering voor de werking van de EER-Overeenkomst opwerpt of indien zij ernstige twijfel heeft omtrent de verenigbaarheid van de ontwerp-maatregel met het EER-recht, krijgt de betrokken nationale regelgevingsinstantie tijdig de gelegenheid haar standpunt kenbaar te maken ten aanzien van de door de Autoriteit ter sprake gebrachte punten.
- (5) Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) stelt bepaalde tijdslimieten vast voor de behandeling van kennisgevingen onder artikel 7.
- (6) Om de doeltreffendheid van het in artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) beschreven samenwerkings- en raadplegingsmechanisme te faciliteren en te garanderen, en in het belang van de rechtszekerheid, zijn heldere regels noodzakelijk zowel voor de kennisgevingsprocedure en het onderzoek door de Autoriteit van een kennisgeving als voor het vaststellen van voormelde juridische termijnen.

⁽¹⁾ Hierna: „de EER-Overeenkomst”.

- (7) Voorts zou het dienstig zijn de procedurele regelingen in het kader van artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) te verduidelijken.
- (8) Teneinde het onderzoek van een ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel te vereenvoudigen en te bespoedigen, is het wenselijk dat nationale reguleringsinstanties gebruikmaken van kennisgevingen in gestandaardiseerde vorm („beknopt kennisgevingsformulier”).
- (9) In onderlinge overeenstemming tussen de EVA-Statens besloten dat Engels de werktaal zal zijn voor alle mededelingen tussen de EVA-Statens en de Autoriteit. Dit laat de rechten van particuliere partijen of ondernemingen onverlet om documenten in te dienen die in een van de EVA-talen zijn gesteld, zoals in de EER-Overeenkomst is vastgesteld.
- (10) Teneinde te voldoen aan de doelstellingen uit artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), en met name aan de noodzaak om de ontwikkeling van een consistente reguleringspraktijk en de consistente toepassing van die richtlijn te waarborgen, is het essentieel dat het in artikel 7 van genoemde richtlijn beschreven kennisgevingsmechanisme volledig wordt nageleefd, en zulks op een zo doeltreffende mogelijke wijze.
- (11) Met het oog op een consistente toepassing van de nieuwe regelgeving in de gehele EER en om de voordelen van de samenwerking tussen de nationale reguleringsinstanties geheel te kunnen benutten, is de informatiedoorstroming tussen de EVA en de EG-pijler van de EVA van essentieel belang. In het Besluit van het Gemengd Comité van de EER nr. 11/2004 van 6 februari 2004 is met het oog hierop een specifieke aanpassing van artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) opgenomen, die als volgt luidt: „De informatie-uitwisseling tussen de nationale regelgevende instanties van de EVA-Statens, enerzijds, en de nationale regelgevende instanties van de EG-lidstatens, anderzijds, loopt via de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA en de Commissie.”
- (12) Het Comité voor Communicatie van de EVA heeft een gunstig advies uitgebracht overeenkomstig artikel 22, lid 2, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn).
- „aanbeveling betreffende relevante markten”: Aanbeveling 194/04/COL van de Autoriteit van de EVA betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische-communicatiesector die overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen;
- „kennisgeving”: het door een nationale reguleringsinstantie ter kennis van de Autoriteit brengen van een ontwerp-maatregel overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) of een verzoek overeenkomstig artikel 8, lid 3, tweede alinea van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn), vergezeld van het beknopte kennisgevingsformulier als vastgelegd in de onderhavige aanbeveling (bijlage I).
- 2) Kennisgevingen moeten indien mogelijk langs elektronische weg plaatsvinden.
- De Autoriteit zal gebruik maken van een elektronisch systeem voor het ontvangen van kennisgevingen. In dit geval zullen de nationale reguleringsinstanties uitsluitend van dit systeem gebruik maken.
- Bij e-mail gezonden documenten worden verondersteld te zijn ontvangen door de geadresseerde op de dag dat zij zijn verzonden of door middel van het elektronische systeem werden ingediend.
- Overeenkomstig punt 6 zullen kennisgevingen en bijgevoegde documenten worden geregistreerd in volgorde van ontvangst.
- 3) Kennisgevingen gaan in op de datum dat zij door de Autoriteit worden geregistreerd („datum van registratie”). De datum van registratie is de datum waarop een volledige kennisgeving door de Autoriteit is ontvangen.

BEVEELT AAN:

- 1) Termen omschreven in Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) en in de specifieke richtlijnen hebben in deze aanbeveling dezelfde betekenis. Daarnaast wordt verstaan onder:

Op de website van de Autoriteit en via elektronische middelen zullen de nationale reguleringsinstanties in kennis worden gesteld van de datum van registratie van de kennisgeving, het onderwerp van de kennisgeving en van alle eventuele bijgevoegde documenten.

- 4) Ontwerpen van nationale maatregelen moeten samen met de argumenten waarop de maatregel is gebaseerd en het beknopte kennisgevingsformulier in het Engels worden opgesteld.
- 5) Ontwerp-maatregelen die nationale reguleringsinstanties ter kennis brengen, moeten vergezeld gaan van de documentatie die de Autoriteit nodig heeft om haar taken uit te voeren. Ontwerp-maatregelen moeten afdoende met redenen zijn omkleed.
- 6) Kennisgevingen moeten, voorzover van toepassing, elk van de volgende elementen bevatten:
- de relevante product- of dienstenmarkt;
 - de relevante geografische markt;
 - de belangrijkste op de relevante markt actieve onderneming(en);
 - de uitkomsten van de analyse van de relevante markt, inzonderheid de bevindingen ten aanzien van het al dan niet aanwezig zijn van een daadwerkelijke mededinging op die markt, alsmede de redenen daarvoor;
 - voorzover toepasselijk, de onderneming(en) die moet(en) worden aangewezen als onderneming(en) die, hetzij individueel of gezamenlijk met anderen, aanzienlijke marktmacht bezit(ten) in de zin van artikel 14 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) en de argumenten, bewijsstukken en/of andere relevante feitelijke informatie die dergelijke aanwijzing staven;
 - de resultaten van voorafgaande openbare raadpleging die door de nationale reguleringsinstantie is uitgevoerd;
 - het eventueel door de nationale mededingingsautoriteit uit te brengen advies;
 - elementen waaruit blijkt dat op het tijdstip van de kennisgeving aan de Autoriteit de nodige maatregelen genomen zijn om nationale reguleringsinstanties in alle overige EVA-EER-Staten in kennis te stellen van de ontwerp-maatregel, voor zover een dergelijke kennisgeving niet tot stand wordt gebracht door het elektronische systeem dat door de Autoriteit wordt beheerd;
- i) in het geval van een kennisgeving van ontwerp-maatregelen die onder het toepassingsbereik van de artikelen 5 of 8 van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) of artikel 16 van Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad (Universele-dienstrichtlijn) ⁽¹⁾ vallen, de specifieke reguleringsverplichting(en) die wordt (worden) voorgesteld om het gebrek aan daadwerkelijke mededinging op de betrokken relevante markt aan te pakken of, ingeval gebleken is dat er op een relevante markt sprake is van een daadwerkelijke mededinging en dergelijke verplichtingen in verband daarmee al zijn opgelegd, de maatregelen die worden voorgesteld om die verplichtingen in te trekken.
- 7) Wanneer een ontwerp-maatregel, met het oog op de marktanalyse, een relevante markt afbakt welke verschilt van die in de aanbeveling betreffende relevante markten, dienen nationale reguleringsinstanties voldoende argumenten te geven wat betreft de criteria die werden gehanteerd voor een dergelijke marktomschrijving.
- 8) Kennisgevingen die overeenkomstig artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) plaatsvinden, moeten ook afdoende argumenten bevatten ten aanzien van de vraag waarom andere verplichtingen dan bedoeld in de artikelen 9 tot en met 13 van voormelde Richtlijn moeten worden opgelegd aan exploitanten met aanmerkelijke marktmacht.
- 9) Kennisgevingen die onder de toepassing van artikel 8, lid 5, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) vallen, moeten ook afdoende argumenten bevatten ten aanzien van de vraag waarom de voorgenomen maatregelen zijn vereist om internationale verbintenissen na te komen.
- 10) Kennisgevingen die de toepasselijke informatie in de zin van punt 6 bevatten, worden geacht volledig te zijn. Wanneer de informatie, met inbegrip van documenten, uit de kennisgeving op een wezenlijk punt onvolledig is, deelt de Autoriteit dit binnen vijf werkdagen na ontvangst aan de betrokken nationale reguleringsinstantie mee en geeft zij aan in hoeverre zij de kennisgeving als onvolledig beschouwt. De kennisgeving wordt niet geregistreerd zolang de betrokken nationale reguleringsinstantie niet de nodige informatie heeft verschaft. In dergelijke gevallen zal, voor de toepassing van artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), de kennisgeving pas van kracht worden op de datum waarop de Autoriteit de volledige informatie ontvangt.

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universele-dienstrichtlijn), zoals bedoeld in punt 5cm van Bijlage XI bij de EER-Overeenkomst, zoals aangepast aan de EER-Overeenkomst bij Protocol 1 hiervan en bij de sectoriële aanpassingen in bijlage XI van deze Overeenkomst.

- 11) Onverlet het bepaalde in punt 6 kan de Autoriteit na de registratie van een kennisgeving overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) verdere informatie of toelichting van de betrokken nationale reguleringsinstantie verlangen. Nationale reguleringsinstanties moeten trachten de gevraagde informatie binnen drie werkdagen mee te delen, voorzover deze gemakkelijk beschikbaar is.
- 12) Wanneer de Autoriteit opmerkingen maakt overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), stelt zij de betrokken nationale reguleringsinstantie daarvan langs elektronische weg in kennis en maakt zij deze opmerkingen bekend op haar website.
- 13) Wanneer een nationale reguleringsinstantie opmerkingen maakt overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), stelt zij de Autoriteit en de overige nationale reguleringsinstanties daarvan langs elektronische weg in kennis.
- 14) Wanneer de Autoriteit bij de toepassing van artikel 7, lid 4, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) oordeelt dat een ontwerp-maatregel een belemmering voor de werking van de EER-Overeenkomst opwerpt of indien zij ernstige twijfel heeft omtrent de verenigbaarheid van de ontwerp-maatregel met het EER-recht en met name met de in artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) genoemde doelstellingen; of vervolgens
 - a) trekt zij de hierboven vermelde bezwaren in, of
 - b) neemt zij een besluit waarin zij van een nationale reguleringsinstantie verlangt dat deze de ontwerp-maatregel intrekt,zal zij de betrokken nationale reguleringsinstantie daarvan via elektronische weg in kennis stellen en een bericht plaatsen op haar website.
- 15) Ten aanzien van kennisgevingen overeenkomstig artikel 8, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) neemt de Autoriteit overeenkomstig artikel 14, lid 2, van genoemde richtlijn in de regel binnen een periode van maximaal drie maanden een besluit dat de nationale reguleringsinstantie toestaat of verhindert de voorgenomen ontwerp-maatregel te nemen. De Autoriteit kan besluiten deze periode met nog eens twee maanden te verlengen in het licht van de gebleken moeilijkheden.
- 16) Een nationale reguleringsinstantie kan op elk tijdstip besluiten de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel in te trekken, in welk geval de ter kennis gebrachte maatregel geschrapt wordt uit het register. De Autoriteit zal een passend bericht in die zin publiceren op haar website.
- 17) Wanneer een nationale reguleringsinstantie die van de Autoriteit of andere nationale reguleringsinstanties overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) gemaakte opmerkingen heeft ontvangen, de ontwerp-maatregel goedkeurt, informeert zij, op verzoek van de Autoriteit, de Autoriteit en de overige nationale reguleringsinstanties over de wijze waarop zij zoveel mogelijk rekening heeft gehouden met de gemaakte opmerkingen.
- 18) Op verzoek van een nationale reguleringsinstantie bespreekt de Autoriteit een ontwerp-maatregel informeel vóór de kennisgeving ervan.
- 19) Alle termijnen waarvan sprake in Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) of in onderhavige aanbeveling zullen als volgt worden berekend:
 - a) wanneer een in dagen, weken of maanden omschreven termijn ingaat op het ogenblik waarop een gebeurtenis of handeling plaatsvindt, wordt de dag waarop deze gebeurtenis of handeling plaatsvindt, niet bij de termijn ingegrepen;
 - b) een in weken of maanden omschreven termijn loopt af bij het einde van de laatste dag die — in de laatste week of maand — dezelfde naam of cijferaanwijzing heeft als de dag van de gebeurtenis vanaf welke de termijn ingaat. Indien in de laatste maand van een termijn die is omschreven in maanden, de dag die bepalend is voor het einde van de termijn, ontbreekt, dan loopt deze termijn af bij het einde van de laatste dag van deze maand;
 - c) feestdagen, zondagen en zaterdagdagen zijn bij de termijnen ingegrepen, tenzij deze uitdrukkelijk zijn uitgesloten of de termijnen in werkdagen zijn uitgedrukt;
 - d) feestdagen zijn alle dagen die als zodanig zijn erkend door de desbetreffende EVA-Staat of door de Autoriteit;

e) werkdagen zijn alle dagen die geen feestdagen, zaterdagen of zondagen zijn.

Indien de laatste dag van een termijn een feestdag, een zondag of een zaterdag is, dan loopt deze termijn af bij het einde van de daaropvolgende werkdag.

De Autoriteit publiceert jaarlijks een lijst van door de EVA-Staten en door de Autoriteit erkende feestdagen in het *EER-supplement bij het Publicatieblad van de Europese Unie*. De EVA-Staten zullen op verzoek een lijst van feestdagen aan de Autoriteit bezorgen.

20) De Autoriteit zal, samen met de nationale reguleringsinstanties, de noodzaak onderzoeken van een herziening van deze regels, in beginsel echter niet eerder dan 1 september 2005.

21) Deze aanbeveling is gericht tot de EVA-Staten.

Gedaan te Brussel, 14 juli 2004

Voor de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA

Hannes HAFSTEIN

Voorzitter

BIJLAGE

FORMULIER VOOR KENNISGEVING VAN ONTWERP-MAATREGELEN OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 7 VAN RICHTLIJN 2002/21/EG (KADERRICHTLIJN)**(„Beknopt kennisgevingsformulier”)****Inleiding**

Dit formulier bevat de beknopte informatie die nationale reguleringsinstanties aan de Autoriteit moeten verstrekken bij kennisgeving van ontwerp-maatregelen overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn).

De Autoriteit is voornemens met nationale reguleringsinstanties vraagstukken in verband met de toepassing van artikel 7 te bespreken, inzonderheid tijdens bijeenkomsten voorafgaand aan de kennisgeving. De nationale reguleringsinstanties worden dan ook aangemoedigd de Autoriteit te raadplegen over enigerlei aspect van dit formulier en met name over welk soort inlichtingen zij verzocht worden te verstrekken of, integendeel, over de mogelijkheid af te zien van de verplichting bepaalde informatie te verstrekken in verband met de marktanalyse die door nationale reguleringsinstanties wordt uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 15 en 16 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn).

Correcte en volledige informatie

Alle door nationale reguleringsinstanties meegedeelde informatie moet correct en volledig zijn en beknopt worden weergegeven op het hierna voorgeschreven formulier. Dit formulier is niet bedoeld ter vervanging van de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel, maar moet de Autoriteit en de nationale reguleringsinstanties in andere EVA-Statens in staat stellen na te gaan of de ter kennis gebrachte ontwerp-maatregel, volgens de in het formulier gegeven informatie, inderdaad alle informatie bevat die nodig is opdat de Autoriteit haar opdracht krachtens artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) uit kan voeren binnen de in dat artikel voorgeschreven termijn.

De in dit formulier gevraagde informatie moet de onderverdeling in delen en punten van het formulier worden aangehouden, met kruisverwijzingen naar de tekst van de ontwerp-maatregel waar bedoelde informatie is te vinden.

BEKNOPT KENNISGEVINGSFORMULIER

SECTIE 1

Marktdefinitie

Gelieve te vermelden (voorzover van toepassing):

- 1.1. de getroffen relevante product-/dienstenmarkt. Wordt deze markt vermeld in de aanbeveling betreffende relevante markten?
- 1.2. de getroffen relevante geografische markt;
- 1.3. een beknopte samenvatting van het eventueel door de nationale mededingingsautoriteit uit te brengen advies;
- 1.4. een beknopt overzicht van de uitkomsten tot dusver van de openbare raadpleging over de voorgestelde marktomschrijving (bv. hoeveel opmerkingen er zijn ontvangen, welke respondenten instemden met de voorgestelde marktomschrijving, welke respondenten het daarmee juist oneens waren);
- 1.5. wanneer de afgebakende relevante markt verschilt van die vermeld in de aanbeveling betreffende relevante markten, een samenvatting van de belangrijkste redenen die de voorgestelde marktomschrijving rechtvaardigen onder verwijzing naar deel 2 van de richtsnoeren van de Autoriteit inzake de afbakening van de relevante markt en de beoordeling van aanzienlijke marktmacht⁽¹⁾ en de drie belangrijke criteria vermeld in overwegingen 12 tot en met 19 van de aanbeveling betreffende relevante markten.

⁽¹⁾ Richtsnoeren van de Autoriteit voor de marktanalyse en de beoordeling van aanmerkelijke marktmacht in het bestek van het gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten.

SECTIE 2

Aanwijzing van ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht

Gelieve te vermelden (voorzover van toepassing):

- 2.1. de naam (namen) van de onderneming(en) die is (zijn) aangewezen als, hetzij individueel of gezamenlijk met anderen, aanzienlijke marktmacht bezittend.

Vermeld in voorkomend geval de naam (namen) van de onderneming(en) die wordt (worden) beschouwd als niet langer aanzienlijke marktmacht bezittend;

- 2.2. de criteria die werden gehanteerd voor het besluit om een onderneming al dan niet aan te wijzen als, hetzij individueel of gezamenlijk met anderen, aanzienlijke marktmacht bezittend;
- 2.3. de namen van de belangrijkste ondernemingen (concurrenten) die op de relevante markt aanwezig/actief zijn;
- 2.4. de marktaandelen van bovenvermelde ondernemingen en de basis die werd gebruikt voor de berekening ervan (bv. omzet, aantal abonnees).

Gelieve een beknopte samenvatting te geven van:

- 2.5. het eventueel door de nationale mededingingsautoriteit uit te brengen advies;
- 2.6. de uitkomsten tot dusver van de openbare raadpleging over de voorgestelde aanwijzing(en) als onderneming(en) met aanzienlijke marktmacht (bv. het totale aantal ontvangen opmerkingen, hoeveel eens/hoeveel oneens).

SECTIE 3

Regulerende verplichtingen

Gelieve te vermelden (voorzover van toepassing):

- 3.1. de rechtsgrond voor de verplichtingen die zullen worden opgelegd, behouden, gewijzigd of ingetrokken (artikelen 9 tot en met 13 van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn));
- 3.2. de redenen waarom het opleggen, behouden of wijzigen van verplichtingen voor ondernemingen wordt beschouwd als evenredig en gerechtvaardigd in het licht van de doelstellingen uit artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (Kader-richtlijn). Gelieve anders aan te geven in welke punten of delen of op welke pagina's van de ontwerp-maatregel die informatie is te vinden;
- 3.3. indien de voorgestelde oplossingen andere zijn dan die welke zijn vermeld in de artikelen 9 tot en met 13 van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn), gelieve aan te geven welke de „uitzonderlijke omstandigheden” in de zin van artikel 8, lid 3, van genoemde richtlijn zijn die het opleggen van dergelijke oplossingen rechtvaardigen. Gelieve anders aan te geven in welke punten of delen of op welke pagina's van de ontwerp-maatregel die informatie is te vinden.

SECTIE 4

Naleving internationale verbintenissen

Met betrekking tot artikel 8, lid 3, eerste alinea, derde streepje, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn) gelieve, voorzover van toepassing, te vermelden:

- 4.1. of de voorgenomen ontwerp-maatregel bedoeld is om voor marktpartijen geldende verbintenissen op te leggen, te wijzigen of op te heffen als bepaald in artikel 8, lid 5, van Richtlijn 2002/19/EG (Toegangsrichtlijn);
 - 4.2. de naam (namen) van de betrokken onderneming(en);
 - 4.3. welke de door de EVA-Staat aangegane internationale verbintenissen zijn die moeten worden nageleefd
-

AANBEVELING VAN DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

Nr. 194/04/COL

van 14 juli 2004

betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische-communicatiesector die overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen

DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA,

zorgt de Autoriteit voor een zo groot mogelijke overeenstemming tussen deze aanbeveling en de respectieve aanbeveling van de Commissie.

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽¹⁾,

Gelet op de Overeenkomst tussen de EVA-Statens inzake de invoering van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie, en met name op artikel 5, lid 2, onder b),

Gelet op het besluit zoals bedoeld in punt 5cl van bijlage XI bij de EER-Overeenkomst, zoals aangepast aan de EER-Overeenkomst bij Protocol 1 hiervan en bij de sectoriële aanpassingen in bijlage XI van deze overeenkomst, Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten ⁽²⁾, en met name op artikel 15, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2002/21/EG (hierna de „Kaderrichtlijn” te noemen) zorgt voor een nieuw wetgevend kader voor de elektronische-communicatiesector dat beoogt een antwoord te bieden op de convergentietrends door alle elektronische communicatienetwerken en -diensten te beslaan die binnen zijn werkingsgebied vallen. Het doel is het geleidelijk terugdringen van sectorspecifieke regelgeving ex ante naarmate de mededinging op de markt tot ontwikkeling komt.
- (2) Artikel 15 van de kaderrichtlijn bepaalt dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA (hierna „de Autoriteit” te noemen) na openbare raadpleging en overleg met de nationale regelgevende instanties (NRI) van de EVA-Statens een aanbeveling aanneemt inzake relevante markten voor producten en diensten.
- (3) De Europese Commissie heeft Aanbeveling 2003/311/EG vastgesteld betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische-communicatiesector die overeenkomstig Richtlijn 2002/21/EG ⁽³⁾ aan regelgeving ex ante kunnen worden onderworpen.
- (4) Om te zorgen voor een homogene toepassing van de EER-wetgeving in heel de Europese Economische Ruimte,

- (5) Het doel van deze aanbeveling is na te gaan welke producten- en dienstenmarkten in aanmerking komen voor regelgeving ex ante. Deze eerste aanbeveling moet echter consistent zijn met de overgang van het regelgevende kader van 1998 naar het nieuwe regelgevende kader. Richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten ⁽⁴⁾, hierna de „toegangsrichtlijn” te noemen, en Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten ⁽⁵⁾, hierna de „universeledienstrichtlijn” te noemen, wijzen reeds specifieke marktgebieden aan die door de NRI's moeten worden geanalyseerd, naast de markten die in deze aanbeveling worden opgesomd. In overeenstemming met de kaderrichtlijn staat het de NRI's vrij de relevante geografische markten op hun gebied vast te stellen.

- (6) Het regelgevingskader van 1998 stelt dat diverse gebieden in de telecommunicatiesector onderhevig zijn aan regelgeving ex ante. Deze gebieden worden in de relevante richtlijnen omschreven, maar zijn niet per definitie 'markten' in de betekenis van het mededingingsrecht in de EER en de praktijk. Bijlage I van de kaderrichtlijn bevat een lijst van dergelijke marktgebieden die in de eerste versie van de aanbeveling dienen te worden opgenomen.

- (7) Zoals uit de titel van bijlage I van de kaderrichtlijn al blijkt, dienen alle erin genoemde marktgebieden te worden opgenomen in de eerste versie van de aanbeveling, zodat nationale regelgevende instanties de bestaande verplichtingen die werden opgelegd krachtens het regelgevingskader van 1998, kunnen herzien.

⁽¹⁾ Hierna: „de EER-Overeenkomst”.

⁽²⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33.

⁽³⁾ PB L 114 van 8.5.2003, blz. 45.

⁽⁴⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 7, zoals bedoeld in punt 5cj van bijlage XI bij de EER-Overeenkomst, zoals aangepast aan de EER-Overeenkomst bij Protocol 1 hiervan en bij de sectoriële aanpassingen in bijlage XI van deze overeenkomst.

⁽⁵⁾ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 51, zoals bedoeld in punt 5cm van bijlage XI bij de EER-Overeenkomst, zoals aangepast aan de EER-Overeenkomst bij Protocol 1 hiervan en bij de sectoriële aanpassingen in bijlage XI van deze overeenkomst.

- (8) Artikel 15, lid 1, van de kaderrichtlijn schrijft voor dat de Autoriteit markten bepaalt overeenkomstig de beginselen van het mededingingsrecht in de EER. Daarom heeft de Autoriteit markten — die corresponderen met de marktgebieden vermeld in bijlage I van de kaderrichtlijn — vastgesteld overeenkomstig de beginselen van het mededingingsrecht in de EER.
- (9) Er zijn in de elektronischecommunicatiesector ten minste twee hoofdsoorten relevante markten die moeten worden bestudeerd: markten voor diensten of producten die aan de eindgebruiker worden geleverd (retailmarkten), en markten voor de inputs die nodig zijn voor exploitanten voor het leveren van diensten en producten aan eindgebruikers (wholesale-markten). Binnen deze twee soorten markten kan er, afhankelijk van de kenmerken van vraag en aanbod, verder onderscheid worden gemaakt.
- (10) Het startpunt voor de bepaling en de vaststelling van markten is een karakterisering van de retailmarkten gedurende een bepaalde evaluatieperiode, waarbij de uitwisselbaarheid van vraag- en aanbodsubstitutie in aanmerking genomen dient te worden. Wanneer de retailmarkten, de markten die betrekking hebben op vraag en aanbod van eindgebruikers, zijn gekarakteriseerd en gedefinieerd, kan worden overgegaan tot het aanwijzen van de relevante wholesale-markten, de markten betreffende de vraag naar producten door, en de levering van producten aan, derde partijen die aan eindgebruikers wensen te leveren.
- (11) Het definiëren van de markten in overeenstemming met de beginselen van het mededingingsrecht in de EER houdt in dat sommige van de marktgebieden van bijlage I van de kaderrichtlijn op basis van kenmerken van de vraagzijde een aantal gescheiden individuele markten bevatten. Dit is het geval voor producten voor retailtoegang tot het openbare telefoonnetwerk op een vaste locatie en voor telefoondiensten die worden geleverd op een vaste locatie. Het marktgebied in bijlage I dat verwijst naar wholesale-huurlijnen, is gedefinieerd als de gescheiden markten voor wholesale van afgevend segmenten en voor wholesale van bundelsegmenten, op basis van kenmerken van zowel vraag- als aanbodzijde.
- (12) Bij het vaststellen van markten in overeenstemming met de beginselen van het mededingingsrecht in de EER, dient gebruik te worden gemaakt van de volgende drie criteria. Het eerste criterium is de aanwezigheid van hoge toegangsbelemmeringen die niet van voorbijgaande aard zijn, ongeacht of dit om structurele, wettelijke of regelgevende redenen is. Gezien echter het dynamische karakter en functioneren van elektronischecommunicatiemarkten moet bij het uitvoeren van prospectieve analyse voor het aanwijzen van de relevante markten waarop regelgeving ex ante kan worden toegestaan, ook rekening worden gehouden met de mogelijkheid om belemmeringen binnen een relevante tijdshorizon weg te nemen. Daarom staat het tweede criterium slechts de aanwijzing toe van markten waarvan de structuur niet neigt naar een daadwerkelijke mededinging binnen de relevante tijdshorizon. De toepassing van dit criterium houdt in dat moet worden nagegaan wat de stand van zaken is betreffende de concurrentie „achter” de toegangsbelemmeringen. Het derde criterium is dat toepassing van het mededingingsrecht in de EER alleen de betreffende marktverstoring(en) niet voldoende zou verhelpen.
- (13) In het bijzonder zijn de volgende twee soorten toegangsbelemmeringen relevant ten behoeve van deze aanbeveling: structurele belemmeringen en wettelijke of regelgevende belemmeringen.
- (14) Structurele belemmeringen voor toegang tot de markt zijn het gevolg van oorspronkelijke kosten- of vraagomstandigheden die leiden tot asymmetrische voorwaarden voor gevestigde exploitanten en voor nieuwkomers, zodanig dat de markttoegang van die laatsten wordt belemmerd of verhinderd. Zo kunnen bijvoorbeeld hoge structurele belemmeringen zich voordoen wanneer de markt wordt gekenmerkt door grote schaalvoordelen en grote initiële investeringen. Dergelijke belemmeringen kunnen nog steeds worden vastgesteld met betrekking tot de wijidverbreide invoering en/of levering van lokale toegangsnetwerken op vaste locaties. Een daarmee verband houdende structurele belemmering kan ook worden gevonden wanneer voor de levering van de dienst een netwerkcomponent nodig is die technisch gesproken niet kan worden gedupliceerd, of alleen kan worden gedupliceerd voor kosten die dit voor de concurrenten economisch niet rendabel maken.
- (15) Juridische of regelgevende drempels zijn niet gebaseerd op economische voorwaarden, maar zijn het gevolg van wetgevende, administratieve of andere maatregelen van de staat die rechtstreeks gevolgen hebben op de voorwaarden voor toegang tot de markt en/of het positioneren van de exploitanten op de relevante markt. Voorbeelden zijn wettelijke of regelgevende belemmeringen die de toegang tot de markt verhinderen wanneer er een beperking bestaat van het aantal ondernemingen die toegang hebben tot het spectrum voor de levering van onderliggende diensten. Andere voorbeelden van wettelijke of regelgevende belemmeringen zijn prijsmaatregelen of andere op de prijs betrekking hebbende ingrepen van overheidswege die aan de ondernemingen worden opgelegd en die niet alleen gevolgen hebben voor de toegang, maar ook voor de positie van ondernemingen op de markt.
- (16) Toegangs drempels kunnen ook minder relevant worden op markten die door innovatie worden gestuurd en die worden gekenmerkt door een voortdurende technologische vooruitgang. Op dergelijke markten worden de randvoorwaarden op het gebied van de concurrentie voornamelijk bepaald door de bedreiging die uitgaat van innovatie van potentiële concurrenten die zich nog niet op de markt bevinden. Op dergelijke markten waar innovatie een stuwende kracht is, kan dynamische concurrentie of concurrentie op langere termijn plaatsvinden tussen bedrijven die niet noodzakelijkerwijs concurrenten op een bestaande „statische” markt zijn. Deze aanbeveling wijst geen markten aan waarvan niet wordt verwacht dat toegangsbelemmeringen voor een afzienbare tijd zullen blijven bestaan.

- (17) Zelfs wanneer een markt wordt gekenmerkt door hoge toegangsbelemmeringen, kunnen andere structurele factoren op die markt inhouden dat de markt binnen de relevante tijdshorizon neigt naar een daadwerkelijk concurrerend resultaat. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij markten waar een beperkt — maar voldoende — aantal ondernemingen met uiteenlopende kostenstructuren te maken heeft met een prijselastische vraag vanuit de markt. Er kan ook sprake zijn van een overaanbod aan capaciteit op een markt, die het concurrerende ondernemingen mogelijk zou maken de output zeer snel uit te breiden in antwoord op enige prijsverhoging. Op dergelijke markten kunnen de marktaandelen in de tijd variëren en/of de prijzen een dalend verloop vertonen.
- (18) De beslissing om een markt aan te wijzen als in aanmerking komend voor regelgeving ex ante dient ook af te hangen van een beoordeling van de mate waarin het mededingingsrecht in de EER voldoende is voor het verminderen of wegnemen van dergelijke belemmeringen of in het herstellen van daadwerkelijke concurrentie. Verder dienen nieuwe en opkomende markten, waarin marktmacht aanwezig kan zijn ten gevolge van het voordeel dat een „first-mover” bezit, in beginsel niet te worden onderworpen aan regelgeving ex ante.
- (19) Bij het uitvoeren van de regelmatige herzieningen van de in deze aanbeveling aangewezen markten, dient van de drie criteria gebruik te worden gemaakt. Deze drie criteria dienen op cumulatieve wijze te worden toegepast, zodat het niet voldoen aan een van de criteria inhoudt dat de markt in volgende aanbevelingen niet mag worden aangewezen. Er kan dus worden gesteld dat de vraag of een markt voor elektronische communicatie door opeenvolgende versies van de aanbevelingen blijft worden omschreven als een markt waar regelgeving ex ante gerechtvaardigd is, ten eerste afhankelijk is van het blijvend bestaan van hoge drempels voor markttoetreding, ten tweede van de dynamiek van de concurrentie en ten derde van de doeltreffendheid van het mededingingsrecht (bij afwezigheid van regelgeving ex ante) bij de aanpak van voortdurende slechte marktwerking. Een markt kan ook uit de aanbeveling worden verwijderd als er binnen de Europese Economische Ruimte bewijzen van daadwerkelijke en duurzame mededinging op die markt worden gevonden, vooropgesteld dat het wegnemen van bestaande regulerende verplichtingen de mededinging op die markt niet vermindert.
- (20) De bijlage van deze aanbeveling geeft aan hoe elke markt in de aanbeveling is verbonden met de marktgebieden in bijlage I van de kaderrichtlijn. Bij het bestuderen van de bestaande verplichtingen die onder het voorgaande regelgevende kader werden opgelegd, bij het vaststellen of zij moeten worden behouden, gewijzigd of ingetrokken, moeten de NRI's de analyse uitvoeren op basis van de markten die in deze aanbeveling worden aangewezen, zodat uitvoering wordt gegeven aan de eis dat de definitie van markten voor de doeleinden van ex ante-regelgeving plaatsvindt op basis van de beginselen van het mededingingsrecht. In afwachting van de eerste marktanalyse door de nationale regelgevende instanties in het nieuwe regelgevende kader, blijven de bestaande verplichtingen van kracht.
- (21) De in de aanbeveling gedefinieerde markten laten de markten die in bepaalde gevallen uit hoofde van het mededingingsrecht in de EER kunnen worden gedefinieerd, onverlet.
- (22) De verscheidenheid van netwerktopologieën en -technologieën die in de Europese Economische Ruimte worden toegepast, houdt in dat in sommige gevallen de NRI's een uitspraak moeten doen over de exacte grenzen tussen specifieke markten, of elementen daarbinnen, die in de aanbeveling zijn aangewezen, daarbij rekening houdend met beginselen van het mededingingsrecht. De NRI's mogen andere markten aanwijzen dan die van de aanbeveling, voorzover zij optreden in overeenstemming met artikel 7 van de kaderrichtlijn. Aangezien het opleggen van regelgeving ex ante op een markt van invloed zou kunnen zijn op de handel tussen de Overeenkomstsluitende Partijen bij de EER-Overeenkomst, zoals beschreven in overweging 38 van de kaderrichtlijn, is de Autoriteit van mening dat de aanwijzing van een markt die verschilt van die van de aanbeveling, naar alle waarschijnlijkheid zal worden onderworpen aan de van toepassing zijnde procedure van artikel 7 van de kaderrichtlijn. Wanneer een markt die van invloed is op de handel tussen de Overeenkomstsluitende Partijen bij de EER-Overeenkomst niet wordt aangemeld, kan dit ertoe leiden dat een inbreukprocedure wordt ingeleid. Alle door de NRI's bepaalde markten dienen te zijn aangewezen op basis van de mededingingsbeginselen van de EER die werden ontwikkeld in de bekendmaking van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA inzake de bepaling van de relevante markt voor het mededingingsrecht in de EER⁽¹⁾ en moeten consistent zijn met de richtsnoeren van de Autoriteit inzake marktanalyse en de beoordeling van aanzienlijke marktmacht, alsmede voldoen aan de drie hierboven vermelde criteria. Wanneer een NRI van mening is dat de vraag- en aanbodomstandigheden een alternatieve marktdefinitie zouden kunnen rechtvaardigen, ten opzichte van de in deze aanbeveling opgenomen markten, dient zij gebruik te maken van de daarvoor bedoelde procedures van de artikelen 6 en 7 van de kaderrichtlijn.
- (23) Het feit dat deze aanbeveling de producten- en dienstenmarkten aanwijst die in aanmerking komen voor regelgeving ex ante, houdt niet in dat regelgeving altijd nodig is of dat deze markten zullen worden onderworpen aan regelgevende verplichtingen zoals die worden bepaald in de specifieke richtlijnen. Regelgeving zal niet nodig zijn wanneer er sprake is van daadwerkelijke concurrentie op die markten. Met name geldt dat regelgevende verplichtingen passend moeten zijn en gebaseerd op de aard van de problemen die zich voordoen, alsmede evenredig en gerechtvaardigd in het licht van de doelstellingen die zijn neergelegd in de kaderrichtlijn, in het bijzonder het maximaliseren van de voordelen voor gebruikers, erop toezien dat geen beperking of distorsie van de concurrentie plaatsvindt, het aanmoedigen van efficiënte investeringen in infrastructuur en het bevorderen van innovatie, en het bevorderen van efficiënt gebruik en beheer van radiofrequenties en nummerruimte.
- (24) Ten behoeve van deze aanbeveling heeft een openbaar overleg en overleg met de nationale regelgevende instanties en de nationale mededingingsinstanties plaatsgevonden,

⁽¹⁾ PB L 200 van 16.7.1998, blz. 48, en EER-supplement bij het PB nr. 28 van 16.7.1998, blz. 3.

BEVEELT AAN:

- 1) Bij het definiëren van relevante markten overeenkomstig artikel 15, lid 3, van het besluit zoals bedoeld in punt 5cl van bijlage XI bij de EER-Overeenkomst, zoals aangepast aan de EER-overeenkomst bij Protocol 1 hiervan en bij de sectoriële aanpassingen in bijlage XI van deze overeenkomst, *Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronischecommu-nicatie-netwerken en -diensten*, wordt de nationale regelgevende instanties aanbevolen de producten- en dienstenmarkten te analyseren die in de bijlage worden opgesomd.
- 2) Deze aanbeveling is gericht tot de EVA-Statens.

Gedaan te Brussel, 14 juli 2004.

Voor de Toezichhoudende Autoriteit van de EVA

Hannes HAFSTEIN

Voorzitter

BIJLAGE

Eindgebruikersmarkten („retail”)

1. Toegang tot het openbare telefoonnet op een vaste locatie voor particuliere gebruikers.
2. Toegang tot het openbare telefoonnet op een vaste locatie voor niet-particuliere gebruikers.
3. Openbaar beschikbare lokale en/of nationale telefoondiensten geleverd op een vaste locatie voor particuliere gebruikers.
4. Openbaar beschikbare internationale telefoondiensten geleverd op een vaste locatie voor particuliere gebruikers.
5. Openbaar beschikbare lokale en/of nationale telefoondiensten geleverd op een vaste locatie voor niet-particuliere gebruikers.
6. Openbaar beschikbare internationale telefoondiensten geleverd op een vaste locatie voor niet-particuliere gebruikers.

Deze zes markten worden aangewezen ten behoeve van de analyse met betrekking tot artikel 17 van de universeledienstrichtlijn.

Samen komen de markten 1 tot en met 6 overeen met „de levering van verbinding met en gebruik van het openbare telefoonnetwerk op vaste locaties”, zoals bedoeld in bijlage I, punt 1, van de kaderrichtlijn. Deze gecombineerde markt wordt ook genoemd in artikel 19 van de universeledienstrichtlijn (voor een mogelijke verplichting tot carriëselectie op gespreksbasis of carrier-preselectie).

7. De minimumverzameling van huurlijnen (dit omvat de gespecificeerde types van huurlijnen tot en met 2 Mb/sec zoals genoemd in artikel 18 en bijlage VII van de universeledienstrichtlijn).

Naar deze markt wordt verwezen in bijlage I, punt 1, van de kaderrichtlijn met betrekking tot artikel 16 van de universeledienstrichtlijn („levering van huurlijnen aan eindgebruikers”).

Een marktanalyse moet worden ondernomen voor de doeleinden van artikel 18 van de universeledienstrichtlijn; dit betreft regelgevende controles op de levering van de minimumverzameling van huurlijnen.

Wholesaleniveau

8. Gespreksopbouw op het openbare telefoonnetwerk, verzorgd op een vaste locatie. Voor de doeleinden van deze aanbeveling omvat gespreksopbouw ook de lokale doorgifte van gesprekken, en dit wordt zodanig begrensd dat dit consistent is met de afgesproken grenzen voor de markten voor gespreksdoorgifte en voor gespreksafgifte op het openbare telefoonnetwerk, geleverd op een vaste locatie.

Deze markt komt overeen met die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Richtlijn 97/33/EG („gespreksoopbouw op het vaste openbare telefoonnetwerk”).

9. Gespreksafgifte op afzonderlijke openbare telefoonnetwerken, verzorgd op een vaste locatie

Voor de doeleinden van deze aanbeveling omvat gespreksafgifte ook de lokale doorgifte van gesprekken, en dit wordt zodanig begrensd dat dit consistent is met de afgesproken grenzen voor de markten voor gespreksopbouw en voor gespreksdoorgifte op het openbare telefoonnetwerk, geleverd op een vaste locatie.

Deze markt komt overeen met die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Richtlijn 97/33/EG („gespreksafgifte op het vaste openbare telefoonnetwerk”).

10. Gespreksdoorgiftediensten in het vaste openbare telefoonnetwerk

Voor de doeleinden van deze aanbeveling worden doorgiftediensten zodanig begrensd dat dit consistent is met de afgesproken grenzen voor de markten voor gespreksopbouw en voor gespreksafgifte op het openbare telefoonnetwerk, geleverd op een vaste locatie.

Deze markt komt overeen met die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Richtlijn 97/33/EG („gespreksdoorgifte op het vaste openbare telefoonnetwerk”).

11. Ontbundelde toegang op wholesale-niveau (inclusief gedeelde toegang) tot metalen netten en subnetten, voor het verzorgen van breedband- en spraakdiensten.

Deze markt komt overeen met die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Richtlijn 97/33/EG en Richtlijn 98/10/EG („toegang tot het vaste openbare telefoonnetwerk, met inbegrip van ontbundelde toegang tot het aansluitnet”) en die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 3, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Verordening (EG) nr. 2887/2000.

12. Wholesale-breedbandtoegang

Deze markt omvat bitstream-toegang waarmee de transmissie van breedbandgegevens in beide richtingen mogelijk wordt gemaakt en andere vormen van wholesale-toegang die over andere infrastructuren wordt geleverd, voorzover zij faciliteiten bieden die equivalent zijn met bitstream-toegang. Hieronder valt „netwerktoegang en bijzondere netwerktoegang” waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn, maar hij omvat niet de markt van punt 11, noch de markt van punt 18.

13. Afgevend segmenten van huurlijnen op wholesale-niveau.

14. Bundelsegmenten van huurlijnen op wholesale-niveau

Samen komen de wholesale-markten 13 en 14 overeen met die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Richtlijn 97/33/EG en Richtlijn 98/10/EG („huurlijnterconnectie”) en die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Richtlijn 92/44/EEG („wholesale-levering van huurlijncapaciteit aan andere leveranciers van elektronischecommunicatienetwerken of -diensten”).

15. Toegang en gespreksopbouw op openbare mobiele telefoonnetwerken, waarnaar (gescheiden) wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Richtlijn 97/33/EG en Richtlijn 98/10/EG.

16. Gespreksafgifte op afzonderlijke mobiele netwerken

Deze markt komt overeen met die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 2, van de kaderrichtlijn met betrekking tot Richtlijn 97/33/EG („gespreksafgifte op openbare mobiele telefoonnetwerken”).

17. De nationale wholesale-markt voor internationale roaming via openbare mobiele netwerken

Deze markt komt overeen met die waarnaar wordt verwezen in bijlage I, punt 4, van de kaderrichtlijn.

18. Omroeptransmissiediensten, voor het leveren van omroepinhoud aan eindgebruikers.

Aantekening

De NRI's mogen zelf beslissen of zij een analyse uitvoeren van de markt voor „voorwaardelijke toegangssystemen voor de omroep van digitale televisie- en radiodiensten”, in overeenstemming met artikel 6, lid 3, van de toegangsrichtlijn. Artikel 6, lid 3, van de toegangsrichtlijn bepaalt dat de EVA-Staten hun NRI's mogen toestaan een studie uit te voeren van de markt voor voorwaardelijke-toegangssystemen voor digitale televisie en radiodienstenomroep, ongeacht de gebruikte methode van transmissie.

BESLUIT VAN DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA**Nr. 319/04/COL****van 14 december 2005****betreffende de wijzigingen in Besluit nr. 195/04/COL van het College betreffende de uitvoeringsbepalingen als bedoeld in artikel 27 van deel II van Protocol 3 bij de overeenkomst tussen de EVA-Staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie**

DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA,

BESLUIT:

GELET OP de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽¹⁾, en met name op de artikelen 61, 62 en 63 en Protocol nr. 26,

1a) In artikel 3 van Besluit nr. 195/04/COL wordt lid 1 vervangen door:

GELET OP de Overeenkomst tussen de EVA-Staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 2, onder a), en artikel 27 van deel II van Protocol 3 bij de Toezichtovereenkomst,

„De aanmelding wordt door de Missie bij de Europese Unie van de betrokken EVA-Staat aan de Autoriteit toegezonden of naar een ander, door die EVA-Staat op te geven aanspreekpunt. Zij wordt gericht aan het directoraat Mededinging en Staatssteun van de Autoriteit. Dit directoraat kan voor het in ontvangst nemen van aanmeldingen aanspreekpunten instellen”.

OVERWEGENDE DAT de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA op 14 juli 2004 haar goedkeuring heeft gehecht aan Besluit nr. 195/04/COL betreffende de uitvoeringsbepalingen als bedoeld in artikel 27 van deel II van Protocol 3 bij de Toezichtovereenkomst,

1b) In artikel 3 van Besluit nr. 195/04/COL wordt lid 6 vervangen door:

OVERWEGENDE DAT de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA, overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Besluit nr. 195/04/COL, vanaf 1 januari 2006 een elektronisch aanmeldingssysteem zal invoeren,

„Na raadpleging van de EVA-Staten maakt de Autoriteit in het EER-gedeelte van en het EER-supplement bij het Publicatieblad van de Europese Unie nadere gegevens bekend over de regelingen voor de elektronische toezending van aanmeldingen, met inbegrip van adressen, en alle noodzakelijke regelingen voor de bescherming van vertrouwelijke gegevens”.

OVERWEGENDE DAT de EVA-staten voor het indienen van elektronische aanmeldingen en de correspondentie in verband daarmee een aanspreekpunt hebben aangewezen,

1c) In de vierde paragraaf van Bijlage I bij Besluit nr. 195/04/COL wordt de tweede zin vervangen door:

NA RAADPLEGING van het Adviescomité inzake overheidssteun bij brief van 30 november 2005 overeenkomstig de in artikel 29 van deel II van Protocol 3 bij de Toezichtovereenkomst vastgelegde procedure,

„Het ingevulde formulier wordt door de Missie bij de Europese Unie van de betrokken EVA-Staat aan de Autoriteit toegezonden of naar een ander, door die EVA-Staat op te geven aanspreekpunt”.

⁽¹⁾ Hierna „de EER-Overeenkomst” genoemd.

⁽²⁾ Hierna „de Toezichtovereenkomst” genoemd.

- 1d) In de bijlagen bij Besluit nr. 195/04/COL moet de verwijzing naar de Missie bij de Europese Unie van de betrokken EVA-Staat of EER-coördinatie-eenheid van de betrokken EVA-Staat worden gelezen als een verwijzing naar de Missie bij de Europese Unie van de betrokken EVA-Staat of naar een ander, door die EVA-Staat op te geven aanspreekpunt.
- 2) Dit besluit is gericht tot de Republiek Ierland, het Vorstendom Liechtenstein en het Koninkrijk Noorwegen.
- 3) Dit besluit treedt in werking op de dag van goedkeuring door de Autoriteit.

- 4) Dit besluit is authentiek in de Engelse taal.

Gedaan te Brussel, 14 december 2005.

Voor de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA

Einar M. BULL
Voorzitter

Kurt JÄGER
Lid van het College